

горизонту здійснення контролю виокремлюють такі види контролю: попередній, поточний, заключний. Попередній (випереджаючий) контроль спрямований на контроль “входів” у організаційну систему і здійснюється ще до початку трансформаційного процесу. Його завдання – відслідковувати якість та (або) кількість “вхідних” ресурсів в організацію (фізичних, людських, інформаційних, фінансових тощо) перш ніж вони стануть частиною системи організації. Метою випереджаючого контролю є запобігання ситуаціям, які здатні завдати шкоду організації. Поточний контроль здійснюється безпосередньо в ході трансформаційного процесу. Він ґрунтується на вимірюванні фактичних результатів діяльності організації і оперативному реагуванні керівника на відхилення, що виникають. Звичайно, існує розрив у часі між моментами виникнення відхилення від стандартів трансформаційного процесу і коригуючими діями керівника. Проте, такий розрив є мінімальним. Поточний контроль дозволяє з’ясувати причини відхилень і тому широко використовується в процесі управління організаціями. Заключний контроль проводиться вже після завершення трансформаційного процесу. Його об’єктом є “виходи” з організації. Основним недоліком заключного контролю є констатація відхилень від стандартів на завершальному етапі. Ефективність заключного контролю нижча у порівнянні з випереджаючим та поточним. Разом з тим, заключний контроль виконує дві важливі функції: забезпечує отримання інформації для удосконалення планування діяльності організації у майбутньому; дозволяє побудувати ефективну систему мотивації праці персоналу.

Контроль є це процесом забезпечення досягнення цілей організації, шляхом постійного спостереження за її діяльністю та усунення відхилень, які при цьому виникають. Процесу контролю передують встановлення стандартів, які являють собою специфічні цілі, на основі яких оцінюється прогрес щодо їх досягнення. Вони мають бути визначеними ще в процесі виконання організацією функції планування. Діяльність організації вимагає, щоб контроль і планування були безперервними і взаємопов’язаними між собою.

Надія БЕЛЬЗЕЦЬКА

слухачка магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник: д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту та публічного управління Монастирський Г.Л.)

МОДЕРНІЗАЦІЯ МЕХАНІЗМУ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНУ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ З ГРОМАДЯНАМИ В ПРОЦЕСІ УПРАВЛІННЯ ТЕРИТОРІЄЮ

Відродження місцевого самоврядування в Україні як принципово нової організації діяльності публічної влади на місцях потребує з’ясування сутності його функціонування за умов необхідності запровадження заходів, спрямованих на забезпечення стійкого розвитку відповідних територій. Вагоме місце в розкритті змісту системи місцевого самоврядування належить функціональним аспектам суб’єктів місцевого самоврядування. Розуміння їх основного змісту є визначальним, оскільки саме функції як основні напрями діяльності органів місцевого самоврядування найбільш повно зумовлюють цю діяльність, її зміст, найбільш рельєфно виражають сутність і призначення місцевого самоврядування, визначають організаційну будову системи місцевого самоврядування. Ґрунтовне дослідження функцій місцевого самоврядування, їх особливостей та структури дає змогу визначити перспективні моделі місцевого самоврядування, сприяти ефективній діяльності даного інституту». Проблема полягає в необхідності вдосконалення діяльності місцевого самоврядування з метою проведення заходів, спрямованих на стійкий розвиток адміністративних районів.

Існуюча модель управління адміністративним районом не забезпечує можливості ефективного функціонування таких суб’єктів системи місцевого самоврядування, як районні та обласні ради, оскільки: на місцевому рівні закріплено адміністративну децентралізацію державної влади та функціонування різних за своєю природою органів публічної влади, які мають спільний предмет відання - формування суспільних відносин, спрямованих на місцевий розвиток та забезпечення конституційних прав місцевого населення, що породжує одну з найскладніших проблем теорії та практики управління - розмежування між ними функцій, повноважень та ресурсів на їх виконання; реалізація районними радами спільних інтересів громад обмежується таким напрямом управлінської діяльності, як управління об’єктами їх спільної

власності, що задовольняють спільні потреби територіальних громад; з позиції загальносистемних законів для виконання основних функцій такі суб'єкти системи місцевого самоврядування, як районні та обласні ради потребують здійснення управлінських функцій, тобто функціонування власних виконавчо-організаційних структур у межах системи; наявні складові механізми реалізації компетенційної функції щодо здійснення управління об'єктами спільної власності громад не мають достатніх структурно-функціональних засобів для її здійснення, а спільний інструмент у механізмах реалізації основних функцій районних рад та місцевих районних адміністраціях породжує недосконалість системи управління адміністративним районом. Низька ефективність та дієвість системи управління на місцевому та обласному рівнях обумовлюється надмірною централізацією влади, що спричиняє політичне та економічне двовладдя на регіональному рівні. Пропонуються різні шляхи реформування моделі організації влади на місцях. Так, подальший розвиток інституту народовладдя пов'язують з подальшою децентралізацією влади [1-2]. Для цього на базовому рівні (сільські, селищні, міські ради) перш за все пропонується усунути невизначеність щодо територіальної основи місцевого самоврядування - вирішення питання про юрисдикцію територій за межами поселень та закріпити положення щодо фінансової самостійності місцевого бюджету.

На регіональному рівні самоврядування (район, область) пропонується ліквідувати обмеженість діяльності районних та обласних рад, шляхом створення відповідних виконавчих органів, оскільки на законодавчому рівні передбачено можливість створення лише виконавчого апарату районної та обласної ради, який, у свою чергу, не виконує управлінські функції, а обмежується організаційним, правовим та інформаційно-аналітичним забезпеченням діяльності відповідних рад. Оптимізацію організаційної основи регіонального управління пропонується здійснювати в таких напрямках: чітке розмежування повноважень на законодавчому рівні між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади та оптимізації взаємодії між ними; створення необхідних фінансових, організаційно-правових умов для належного виконання функцій органами місцевого самоврядування; запровадження дієвого механізму участі місцевих органів влади в процесі розробок рішень щодо регіональних проблем на державному рівні. Проблему узгодженості державних і місцевих інтересів пропонується вирішувати на трьох рівнях: змістовному, територіальному та інституціональному. Останній рівень передбачає необхідність

гармонійного розподілу повноважень щодо розробки та впровадження державної регіональної політики; створення відповідних інституцій, які б найбільш ефективно сприяли саморозвитку певної території; розробку дієвих механізмів співпраці між суб'єктами державної регіональної політики.

Як окремий напрям удосконалення діяльності органів місцевого самоврядування регіонального рівня, пропонується формування функціонально-організаційних умов для здійснення компетенційних функцій та нових завдань, обумовлених об'єктивними потребами запровадження засад стійкого розвитку відповідних територій. Це потребує юридичного закріплення структурно-функціональних засобів реалізації основних функцій районних та обласних рад відповідно до визначених завдань: у функціональному аспекті - чіткого регламентування компетенції (предметів відання та повноважень); у структурно-функціональному — формування внутрішньоорганізаційних структур для здійснення управлінських (виконавчих) функцій, у тому числі нових, які б забезпечували формування інформаційного ресурсу як додаткового інструменту для підготовки обґрунтованих рішень.

Євгенія ВАЛЬЧУК

слухачка магістратури за спеціальністю
«Державна служба»

(науковий керівник: д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту
та публічного управління Монастирський Г.Л.)

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОРГАНІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ПРОЦЕСІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ

Щоб вдосконалити організаційні форми управлінської діяльності в роботі органів місцевого самоврядування, треба впровадити ті заходи, за допомогою яких можна досягнути того рівня, який диктується умовами сьогодення. Удосконалення організаційних форм управлінської діяльності необхідно проводити за рахунок їх спрощення.

Результатом будь-якого засідання повинно бути прийняття рішення, так як витрачався час працівників на виклик людей і учасники засідання затратили свій час. Необхідно використовувати сучасну техніку, програмні методи управлінської діяльності, покращити інформаційне забезпечення – провести повну комп'ютеризацію органу